

НА БІЖУЧІ ТЕМИ

РОСІЙСЬКИЙ ТИЖЕНЬ.

Америка тепер має російський тиждень. Що правда, не проголосив його ні президент Злучених Держав, ні самі росіяни, але всюди повно Росії.

В Нью-Йорку пишуться російський композитор Ігор Стравінський. На книгарському ринку появилася книжка його споминів. Рівночасно з нею появилася інша книжка про Росію. По Америці збираються святкувати столітній ювілей смерті найбільшого московського поета, Пушкіна.

І на довершення всього з Москви йдуть сенсаційні донесення про большевицький процес проти большевицьких лідерів. За один тиждень американська публіка дістала таку велику дозу лекцій про Росію, що за нормальним ходом річеч на не треба би кількісного курсу.

СЛАВНА БИТВА.

Цими власне днями появилася в Америці в англійським перекладі книжка московського письменника А. Новикова-Прибоя під наголовком „Цушима“.

Як звісно, недалеко від Цушими розігралася одна з найбільших морських битв людської історії. Там стрінулися дня 15-го травня 1905-го року російська флотія під командою Рожественського та японська флотія під адміралом Того, 18,000 миль їхала російська флотія до цієї битви, а приїхавши на кілька миль до японської території, була побита й затоплена, заки навіть догадалася, що сталося.

Книжка дуже на часі супроти можливості нової війни між Росією і Японією.

ЗАПИТ НА ЧАСІ.

„Хтож винуватий за той розгром?“ — питається автор книжки.

Читач може відповісти: адмірал, його офіцери, його жовніри. Автор відповідає: „Ні, не одиниці, а вся наша (себто російська) політична система“.

Він поясняє: „Японія побідила не працюючи кляси Росії, але погорджуваний і скорумпований уряд нашої країни. Вона вже ніколи вдруге не осягне над нами такої побіди, якщо влада в Росії перейде в руки іншої кляси“.

Чи справді за це можна ручити? Адже як флотія Рожественського їхала назустріч японській флотії, керманія Росії теж говорили, що Японія їх не побє. І якщо побити ско-

рупований і зненавиджений уряд легко, то яким виходить теперішній російський уряд з московського процесу? Адже його ненавидять навіть ті, що його самі будували.

„ОСТАННЯ БОРОТЬБА“.

Під таким наголовком вийшов недавно в англійським перекладі записник графині Толстої, жінки великого московського письменника Льва Толстого.

Наголовок відразу звертає на себе увагу. Чому приватний щоденник аристократки має говорити про боротьбу? Яку боротьбу вона має на думці? Війну? Ні?

Показується, що записник говорить про безпощадну боротьбу, яку з собою звели граф Лев Толстой з своєю жінкою. Цей московський письменник, котрого увесь світ знав як великого приятеля угнетених, зображений його власною жінкою як людина таких неможливих особистих прикмет, що під їх впливом його жінка нарешті загоріла на тяжку умову недугу.

У цей спосіб ця „Остання боротьба“ немовби доповнює образ Росії, котрий малював Новиков-Прибой у своїй історії російської армії. Там корупція російського уряду, з тут корупція родинного життя російської аристократії.

НАЙБІЛЬШИЙ МОСКОВСЬКИЙ ПОЕТ.

Причиною до історії політичного устрою й родинного життя в Росії можна вважати збірку перекладів на англійську мову творів найбільшого московського поета Олександра Пушкіна, появилася в Злучених Державах зприводу століття ювілею смерті цього поета.

Життєпис поета розкриває теж гниль „вищих“ кругів російської суспільності. Поет, котрого не любив цар-автократ за його ворожнечу до автократії, вертається нарешті нібито з царською ласкою, дістає різні добре платні замовлення на твори, але рівночасно той самий цар „залізною рукою в м'якій рукавичці“ не дозволяє поетові писати те, чого його душа бажає. Рівночасно з цим грубим насильством на поетичну творчість йдуть мерзенні інтриги за поетову родину, за його гарну жінку, котрі остаточно доводять поета до поединку, в котрім він гине з рук противника.

УВАГА! ОЗОН ПАРК, ЛОНГ АЙЛЕНД, Н. Й. ЗАХОДАМИ СОЮЗУ УКРАЇНОК, ВІД 35, В ОЗОН ПАРКУ, ЛОНГ АЙЛЕНД, Н. Й.

улажується

БАЛЬ

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 7-ГО ЛЮТОГО (FEBRUARY) 1937 Р.
В AMERICAN LEGION HALL, 91-11 — 101 AVE., OZONE PARK, N. Y.
Початок в годині 5-тій пополудні. — Вступ 50 центів.

Ввесь дохід призначений на українські народні цілі.
Шановні Громадяни! Зогляду, що це останній баль перед постом, ми вибрали день неділю, щоб всі громадяни мали нагоду гарно забавитись при добрій українсько-американській музиці. Тому запрошуємо дооколичні громади прийти на цей баль та тим самим помочти українським цілям, для яких працює наш відділ Союзу Українок, а за забаву румимо, що не заведеться. — Комітет.

УВАГА! ПАСЕЙК, КЛІФТОН, ГАРФІЛД І ОКОЛИЦІ! УВАГА! ГРУПА УКРАЇНСЬКИХ ОПЕРОВИХ СПІВАКІВ-АРТИСТІВ З НЬО-ЙОРКУ

при співучасті хору ім. Лисенка при укр. прав. громад. в Пасейку відіграє ОПЕРУ С. Артимовського в 3-ох діях

„ЗАПОРОЖЕЦЬ ЗА ДУНАЄМ“

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 7-ГО ЛЮТОГО (FEBRUARY) 1937 Р.

В ГАЛІ: KANTERS AUDITORIUM, 259 MONROE STREET, PASSAIC, N. J.
Початок в год. 7:30 ввечір. — Вступ 50 і 75 ц., галерія 25 ц.
В ролях виступлять: Карась, бас — Михайло Шеня; Оларка, сопран — Ніна Шевченко; Оксана, мецо-сопран — Лідія Коренька; Андія, тенор — Йосиф Дмуховський; Султан, баритон — Микола Зотоф; Іван, бас — Степан Давидович; Ага — Іван Дидло; Гасан — Семен Кость.
Хор і оркестра під управою о. С. Мусіччука. При гній панна Ірина Мусіччука.

Прихотіть і почуйте цей прекрасний український оперу, яку ним разом відіграють найкращі артистичні сили.

Клодет Колберт каже: „Мое горло найбезпечніше з легким куренням“

„Зовсім природно, горло актриси дуже важке для неї. Після пробів я переконалася, що мое горло найбезпечніше з легким куренням і тому ви знайдете Luckies завжди під рукою в моїм домі як рівнож в моїй убіральні. Люблю також смак і інших сигареток, але шире, Luckies найбільше апелюють до мого смаку“.

Claudette Colbert

ЗІРКА НАСТУПНОГО ФІЛЬМУ ПАРАМАНТ „MAID OF SALEM“ ПІД РЕЖИСУРОЮ ФРЕНКА ЛЛОЙДА

НАЙКРАЩИЙ ТЮПОН — „СМЕТАЙКА З ВРОЖАЮ“

Незалежний дослід зроблено недавно між професіональними чоловіками й жінками — адвокатами, лікарями, лекторами, вченими й іншими. З тих, котрі сказали, що курять сигаретки, 87% заявило, що особисто вони воліють легке курення.

Місс Колберт потверджує мудрість цього вибору й це саме роблять інші провідні артисти радіо, сцени, екрану й опери. Їхні голоси, це їхнє багатство. Тому багато з них курять Luckies. Ви також можете мати охорону горла, яку дає Luckies — легке курення, вільне від перних щорстких подратувань, усунених за допомогою особливого процесу „It's Toasted“. Luckies лагідні для горла!

Легке Курення „It's Toasted“ — Це Охорона Вашого Горла ПРОТИ ПОДРАЗНЕННЯ — ПРОТИ КАШЛЮ

ПРИЯТЕЛЬСТВО, ЯКИХ МАЛО.

Далі з'явилася книжка про відомого московського музиканта Петра Чайковського.

Говорить вона про „романс“ музиканта з Надеждою фон Мек. Ця Надежда фон Мек була вдовою по великому російським залізничним власнику, а Петро Чайковський був уже призначеним композитором, але заочно працює в музичній консерваторії в Москві не мав часу писати композицій. Голова цієї консерваторії, музикант Рубінштайн, намовив ланю фон Мек замовити в Чайковського кілька композицій і, заплавши за них наперед, звільнити його від навчання в консерваторії, через котре він не мав часу компонувати. Між Чайковським і Надеждою фон Мек розвинулося потім цікаве відношення. Одно одного, видно, дуже поважало, високо цінило. Надежда кілька разів у своїх листах натякувала Чайковському стрітись з нею й зацікавитись з нею ближче, однак Чайковський усе від того відклонювався. І так Чайковський остався на все її „найбільше любленим приятелем“.

Навіть як Чайковський подружився з одною жінкою несповна розуму, Надежда фон Мек визначила йому річну пенсію в сумі 6,000 доларів, щоб він міг вигідно жити й спокійно компонувати.

Аж тепер до смерті Чайковського виходить наверх тайна його трагедії. Каже Ричард Алдріч у своїй критиці книжки в „Нью-Йорк Таймс“: „Чайковський був гомосексуаліст (так були його брати Модест та його кузин). Тортурні й

ЩЕ ОДНА ТРАГЕДІЯ.

І власне подібну трагедію розкриває ще одна „російська“ книжка, а саме англійський переклад щоденника жінки російського артиста, Вацлава Ніжинського, славного на весь світ балетмайстра. Ця книжка це вже третя з черги книжки за цього чоловіка. Всі вони обертаються довкола питання: хто довів цього великого артиста до такого божевілья, що його треба було замкнути в домі для безнадійно умово хорих людей?

Це питання видно має велике значіння, бо світ цінить великий талант і всяке вбивання таланту вважає злочином, ще більшим від убивання людини.

МОСКАЛІ?

Ніжинського всі знали за російського (чи московського) балетмайстра, однак він був з польського роду.

І Пушкін, найбільший російський поет, москаль тільки по матері. По батьку він мурин. Його діда купив цар Петро. І видання творів Пушкіна в англійським перекладі ледно знайде попит серед аме-

риканських муринів, що Пушкіна вважають своїм по расі.

І герой „останньої боротьби“, граф Толстой, що його багато вважає найбільшим поіним вістарем Росії, це теж не чияк па лячну мерзоту, але як на душевну недугу. На всякий випадок це душевний клопіт, що потягає за собою багато розтрати душевних сил. Багато тратить суспільність, яка через невідповідне виховання дітей посприяє розвоєві таких тенденцій.

І Рубінштайн, основник московської музичної консерваторії, звисний диригент і композитор „московський“, теж не москаль, а жид. І Чайковський по крові відій теж не москаль. Чи не один лише Рожественський, герой зпід Цушими, справжній москаль?

Сварливіч і його жінка мають дві папуги. Одна це любимка пані, друга пана. За якийсь час папуги стали говорити. Папуга пана Сварливіча навчилася речення: — Навіщо тобі стільки грошей? — Панина папуга на те: — Чому я вийшла за тебе? —

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІ.

Літл Фолс, Н. Й. — В дописі про коляду має бути, що ходила колядувати Ольга Басі, а між жертводавцями: В. Поліса.

На звуковій фільмі.

— О! тепер на місце катастрофи приїздить уже авто і її вирятують! Слухай лише, як вірно на фільмі відданий гуркіт автомобільного мотору! — Що ти говориш? Це той товстюк, що сидить перед нами, так хропить!

На проході.

— Кому ти кланявся? — Артистці Крутилинській. — Що? Щож це за артистка? З таким назвищем на сцені... — Це й не дивота: вона велику роллю грала лише в мому житті, а на сцені дуже невеличку.

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ОЛЬГА БАСАРАБ.

Тринацять літ минає, як українське жіноцтво принесло величезну жертву визвольній ідеї в особі одної з найидейніших жінок — Ольги Басараб. В хвили, коли Ольга Басараб упала мертва з руки польського поліційного комісара, українське жіноцтво в краю втратило тиху і невтомну робітницю на народній ниві, котра зі своєю працею була все і всюди. З певністю до нині памятають її „Союз Українок“, Тов. „Труд“, Земельний Банк у Львові і багато інших освітніх і культурних установ, для яких Ольга Басараб не жаліла ні часу, ні труду, ні сил. Знали її також українські ранені жовніри, які лікувалися в шпиталі у Відні підчас світової війни, бо і там покійна працювала, несучи моральну потіху і поміч тим, які її потребували.

Ця тиха героїня не знала, що значить особисте „я“, особиста амбіція: вона жила радістю, щастям і злидними інших. А вже справдішньою героїнею стала вона по своїй мученичій смерті, яку понесла за наш національний ідеал.

Існує в Нью-Йорку У. Ч. Х. при О.Д.В.У. Ця жіноча організація рік-річно влаштовує академії-концерти в річницю смерті Ольги Басараб. Також і цього року У.Ч.Х. при О.Д.В.У. влаштовує концерти в трінацяті річницю смерті нашої героїни. Концерт відбудеться дня 14. лютого. Згадуємо за це не тому, що це свято буде в Нью-Йорку, а тому, щоб тим звернути увагу цілого нашого жіноцтва на потребу шанування пам'яті Ольги Басараб. Шануючи наших національних героїв і героїнок, даємо доказ, що солідаризуємося з ними, даємо доказ, що ідеї наших героїв є нашими ідеями, що змагання їх є змаганнями цілого українського народу. Бажаним також булоб, щоб українське жіноцтво без ріжниць поглядів дало доказ, що розуміє свій обов'язок і вміє пошанувати свою поспестру, яка за крашу долю цілого народу впала на шляху наших національних загань.

При цій нагоді не від речі буде згадати, що колиб наше жіноцтво було більш організоване, а менше дбало про свої особисті амбіції то такі свята, як в честь Ольги Басараб виходили би більше величаво і торжественно. Докине треба українським жінкам усвідомити собі, що влаштувати такі свята як свято Ольги Басараб є обов'язком усього українського жіноцтва, а не лише жіноцтва організованого в У.Ч.Х. при О.Д.В.У. Ольга Басараб не згнула за якусь групу чи партію, а згнула за свободу, за волю цілого українського народу.

Марія Демидчук.

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ.

ШКАГО, ІЛЛ.

Нова професійна сила.

Є нею панна Лукія Люба Белегай, донька відомого українського громадянина і бизнесмена, одного з організаторів Української Вистави в Шікаго в 1933 р. Панна Белегай скінчила свого часу гайскул з найвищим відзначенням, одержала золоту медаль, як теж стипендію на дальші студії. Тепер скінчила Шікагівський університет з відзначенням. Приготовляється до ступня магістра, а покищо вчить у Мілвокі, Вискансин, у гайскул. Бажаємо молодій українській фаховій силі якнайкращих успіхів.

Р. Нагіряк.

УВАГА! ВОТЕРВІЛТ, Н. Й., І ОКОЛИЦІ! УВАГА! ЗАХОДАМИ УКРАЇНСЬКОГО ГОРОЖАНСЬКОГО КЛЮБУ

відбудеться

ПЕРШИЙ ВЕЛИКИЙ БАЛЬ

ЦИХ МЯСНИЦЬ
В СУБОТУ, ДНЯ 6-ГО ЛЮТОГО (FEBRUARY) 1937 РОКУ
В УКР. ГОРОЖАНСЬКОМУ КЛЮБІ НА 2-ГІМ ПОВЕРСІ
5-та евея і 25-та вулиця.

Початок в годині 8:30 ввечір. — Вступ 35 центів.

Музика добірна.

На бали виступлять танцюристи з Вотервільт під проводом інструкторів М. Спьяка і Ст. Своти. Запрошуємо на цей баль всіх українців і українок і наших симпатиків з Вотервільт, Трой, Кокус, Амстердам, Пітсфілд і Годсон. Прийдіть, а не пожалуйте.

Комітет.

